

Курс «Християнська етика -1»

Видеолекція 1: Любов до Бога

(Девід Феддес)

Якщо ви хочете дізнатися правду про себе, хто ви є насправді та що змушує вас відчувати, думати та діяти так, як ви це робите, то це взагалі не так складно. Вам просто потрібна відповідна людина, щоб поставити необхідні питання. У наші дні є багато людей, які наголошують на важливості розуміння самого себе і ставлять питання, що мають допомогти вам у цьому. Але підійде не будь-яка людина, і не всі питання будуть відповідними. Вам потрібна правильна людина з правильними питаннями.

В давнину філософ Сократ проголосив: «Пізнай самого себе». Після чого прославився питаннями, які ставив, спрямовуючи їх на допомогу людям у пізнанні себе. В наш час психологи також намагаються допомогти людям пізнати себе, ставлячи різноманітні питання. Вони створюють профілі особистості, що допомагають аналізувати, що саме змушує нас відчувати та діяти саме так, як ми це робимо. Вихователі і вчителі роблять щось подібне. Вони намагаються ідентифікувати студентів за різними типами навчання, ґрунтуючись на відповідях на певні ключові питання про студента. Іноді ці підходи можуть розкрити цікаві та, навіть, корисні факти, але вони можуть бути і занадто складними, і не дійти до суті того, хто ви є насправді.

Якщо ви хочете перейти до основ свого життя та поведінки, то я скажу, що є Той, хто може привести вас прямо до істинного розуміння завдяки відповідям на три простих запитання. Це здається неможливим. У це важко повірити, але це - правда. Ця Особа є найбільшим в світі знавцем людської природи та особистості. Його ім'я - Ісус Христос. Він може визначити, хто ви є як особистість, за допомогою лише трьох запитань.

Перше питання Ісуса: "Чи любиш ти мене?"

Друге запитання Ісуса: "Чи ти любиш мене?"

Його третє запитання: "Ти мене любиш?"

Це так просто: жодних ігор, хитрощів, заплутаних анкет або складних теорій, жодного зайвого коливання — лише одне основне запитання. Якщо ви бажаєте дізнатися про себе найважливіше і найголовніше, тоді дозвольте Ісусу подивитися вам прямо в очі та запитати: "Чи любиш ти мене? Відверто кажучи: «Чи любиш ти себе?»"

Неминуче запитання

Це справді просте питання, але водночас і складне. Якщо ви не знайомі з Ісусом і мало знаєте про Нього, а також не маєте ніякого відношення до церкви, вас може здивувати і образити запитання: «Чи любите ви Ісуса?» Вочевидь, ваша відповідь буде негативною, адже ви не можете полюбити Того, Кого не знаєте. Але чому ви маєте відповісти на це питання взагалі? Це може бути незручно, так само як і коли незнайомиць ставить вас в незручну ситуацію та запитує, чи ви його любите.

З іншого боку, навіть, якщо ви трохи знайомі з Ісусом, ситуація, коли вас запитують, чи любите ви Його, теж може бути незручною. Ви можете знати багато про Ісуса з Біблії та бути давнім членом церкви, але запитання Ісуса: «Чи ти любиш Мене?» - все ще може змусити вас виправдовуватись та ухилятись від прямої відповіді.

Ви можете сказати: «Люблю Тебе? Що ж, Ісусе, я думаю, що Ти прожив добре життя, був прикладом, і я дійсно поважаю Твої вчинки'. Але Ісус каже: «Я не про це запитував. Дай відповідь на питання: «Чи любиш ти Мене?»".

Ви можете сказати: "Я вірю, що Ти здійснив багато великих чудес і вірю, що Ти Син Божий." Але Ісус відповідає: "Питання не в цьому. Питання полягає в тому, чи любиш ти Мене?"

Ви можете сказати: "Я вірю, що Ти вмер за гріхи людей і воскрес з мертвих. Я знаю, що Ти - Володар всього існуючого." Але Ісус відповідає: "Я радий, що ти це знаєш, але ти все ще не відповів на Моє питання: «Ти любиш мене?»

Ви можете, сказати: "Я хрестився. Я ходжу до церкви. Я читаю Біблію. Я намагаюсь бути гарною людиною. Я навіть добровільно допомагаю бідним і хворим". Але Ісус каже: "Чудово робиш! Але перестань уникати питання: «Ти любиш мене?»

Ви, навіть, можете сказати: "Я - пастор, вчитель, лідер у церкві. Я завжди зайнятий розмовами про Бога і релігійними справами." Але Ісус знов каже: "Будь ласка, дай відповідь на питання: «Чи любиш ти мене? Ти любиш?»

Цього питання ніхто з нас не може уникнути. Воно пронизує все інше, що є в нас, і проникає в найглибшу сутність того, хто ми є і хто нами керує. Якщо ви не любите Ісуса, то центральним фактом вашої особистості є те, що у вас немає особистого зв'язку з Господом і Спасителем світу. Ви не маєте тісних відносин з Богом, що створив вас. Якщо ви дійсно любите Ісуса, то центральним фактом вашої особистості є те, що ви перебуваєте в гармонії з Самим Богом у тому, хто ви є. Всі інші питання, якими б важливими вони не були, є другорядними, в порівнянні з одним простим питанням Ісуса: "Ти любиш мене?"

Ніхто не може уникнути відповіді на це питання. Навіть Симону Петру, найвидатнішому та нелицемірному учню Христа, довелося поглянути Йому в очі та дати чесну відповідь, коли Ісус тричі запитав його: "Ти любиш мене?" Петро йшов за Ісусом і навчався у Нього протягом трьох років. Він проповідував про Христа. Він творив чудеса в Ім'я Ісуса. Але, коли настав час кризи і Христа арештували, то Петро тричі заперечив той факт, що взагалі коли-небудь знав Ісуса. Після того, як Воскреслий Господь Ісус прийшов до Петра, йому довелося переосмислити своє ставлення і свою особистість. Хто він тепер? Він корисний для Бога або вже став марним? Він належить Ісусу чи ні? Коли Воскреслий Господь Ісус підійшов до Петра, Він міг би розповісти багато чого і поставити безліч запитань, але замість цього просто спитав Петра: "Ти мене любиш? Ти мене любиш? Ти мене любиш?"

Петра глибоко засмутило те, що Ісус нібито поставив під сумнів його любов, особливо в третій раз. Але Петро повинен був дати відповідь і, незважаючи на дискомфорт та негативні почуття, він щоразу міг сказати: "Так, Господи, Ти знаєш, що я люблю Тебе". Незалежно від слабкостей, наявних у Петра та незалежно від того, що з ним сталося, він любив Ісуса і був впевнений, що Ісус знав про це. Христос змусив Петра перевірити своє серце і дав йому можливість підтвердити свою любов. Господь знову затвердив Петра, як апостола, та доручив йому піклуватися про Христове стадо.

Відповідаючи на питання

А що скажете ви? Ваш характер може бути не таким, як у Петра, деталі вашого життя можуть теж відрізнятись від його, але Ісус задає і вам те ж саме питання, що й Петру: "Любиш мене?" Це не просто біблійний текст, з якого взяте це питання, або проповідник, який цитує його. Сам Ісус запитує. Він запитує тебе особисто: любиш Мене?

Якщо ви можете щиро сказати Ісусу: "Так", - це чудово! Ніхто з нас не може сказати, що любить Ісуса абсолютно. Але, по благодаті Божій, деякі з нас можуть сказати разом із Петром: "Так, Господи, Ти знаєш, що я люблю Тебе. Ти знаєш все. Ти знаєш мої гріхи, слабості та невдачі, але ти також знаєш, що я дійсно люблю Тебе". Те, що таким питанням Ісус ніби ставить під сумнів вашу любов, може бути незручним і навіть часом болісним для вас. Але ви зможете, як і Петро, заспокоїтись, усвідомивши, що ваша любов до Ісуса є щирою, і Господь підтвердив ваші стосунки з Ним і ваше призначення жити для Нього та служити Йому.

Але що, якщо чесність змушує вас сказати: "Ні, Ісусе, я не люблю тебе"? Що, якщо ви не можете дати позитивну відповідь на питання Христа? Навіть у цьому випадку, питання може бути корисним для вас. Воно може спонукати вас бути реалістичними в особистих стосунках з Христом. Ви можете відкрити жахливу пустоту у своєму серці, жахливу сухість і відсутність життя в найважливіших стосунках, у ваших стосунках з Богом. Це відкриття може обурити, але воно також може стати першим кроком на шляху до того, щоб стати новою людиною.

Коли ви чуєте, як Ісус каже: "Любиш мене?", можливо, вам доведеться відповісти: "Ні, Господи, я не люблю Тебе. Я не ставлюся до Тебе так, як повинен. Ти не присутній у моєму особистому житті, і я не люблю Тебе - просто не люблю. Мені доведеться відкрито зізнатися в цьому. І до цього часу це мене мало турбувало. Але тепер, коли Ти запитуєш мене про це, я починаю розуміти, що не можу жити так далі. Я не можу продовжувати думати, що я хороша людина, коли зовсім не люблю Того, Кого повинен любити більше. Я не люблю Тебе, Господи, і це зовсім неправильно. Прости мене. Я почуваюся таким пустим. Хтось відсутній в основі мого життя, і це Хтось - Ти. Допоможи мені пізнати Тебе і Твою любов, Господи Ісусе, і допоможи мені любити Тебе у відповідь." Усвідомлення відсутності любові може турбувати вас, але водночас воно може збудити у вас тугу, а туга часто веде до пошуку любові.

Ісус, більше за все бажає, щоб Його любили ті, хто вже пізнав Його любов. Звідки нам це знати? Перед тим, як Христос знову закликав апостола Петра йти за Ним, то єдиним питанням, яке Господь поставив, було: "Любиш Ти Мене?". І коли Ісуса Христа питали про найважливішу заповідь у Писанні, Він відповів: "Люби Господа, Бога свого, усім серцем своїм, і всією душею своєю, і всім своїм розумом, і з цілої сили своєї!" (Марка 12:30).

Але зачекайте хвилинку. Ми чули велике питання Ісуса Христа: "Любиш Ти Мене?". І ми прочитали, що велика заповідь Біблії звучить так: "Люби Господа, Бога свого". Можливо це - два різних види любові? Ні, Христос чітко дав зрозуміти, що любов до Нього і любов до Бога - це одне й те саме, оскільки, Він сказав: "Я й Отець - Ми одне" (Ев. Івана 10:30). Ісус сказав людям, які відкинули Його: «Але я вас пізнав, що любові до Бога ви не маєте» (Ев. Івана 5:42). "Якби Бог був Отець ваш, - ви б любили Мене." (Ев. Івана 8:42). Любов до Бога тотожна любові до Ісуса. Любячи Христа, ми також любимо Його Отця і Його Святого Духа. Тому, коли Ісус каже: "Любиш Ти Мене?", насправді Він говорить: "Любиш Ти Мене, як Господа, свого Бога? Любиш Ти Мене всім серцем своїм, і всією душею своєю, і всім розумінням своїм, і всією силою своєю?" Будь ласка, подумайте про це.

Всім своїм серцем

Любиш ти Ісуса всім своїм серцем? Слово "серце" тут не стосується органу, що рухає твою кров; твоє серце - це твоє основне "Я", твоя глибока сутність. Чи став Ісус головним сенсом твого існування? Чи прив'язане твоє серце, твоє внутрішнє "Я" до Ісуса особисто?

Можливо, це питання ставить тебе в тупик. Любиш Ісуса всім серцем? Що це означає? Якщо б твоя мати запитала: "Ти мене любиш?" Ти б міг сказати: "Так, мамо, я люблю тебе всім серцем". Якщо у тебе є діти, і один з них запитає: "Ти мене любиш?" Ти обійняв би свою дитину і сказав: "Я люблю тебе дуже сильно, всім серцем". Якщо твій супруг запитав би: "Ти мене любиш?" Ти б відповіла поцілунком і теплими проявами щирого кохання - принаймні, якщо ваш шлюб такий, яким він має бути.

Але Ісус? Як ти можеш його любити? Якщо у тебе не було стосунків з церквою, Біблією або чимось, пов'язаним з Христом, як ти можеш любити зовсім незнайому людину? Якщо ти трохи знаєш про Ісуса – тобі відомо, що Він жив давно, і, можливо, ти навіть знаєш щось з Його вчення або якісь події з Його життя - як ти можеш любити його всім своїм серцем? Адже ти так само знаєш про королеву Вікторію, Альберта Ейнштейна та інших історичних особистостей, захоплюєшся ними, ти все рівно не можеш чесно сказати, що любиш їх всім серцем. Знати про видатних особистостей з минулого має мало що спільного з любов'ю до них. Вони не входять в ту саму групу, що і члени твоєї родини та інші люди, яких ти любиш.

Єдиний спосіб полюбити Ісуса всім своїм серцем - це прийняти той факт, що Він має для вас більше значення, ніж просто історична фігура, особливо, якщо для вас Він живий, реальний і діє в вашому житті прямо зараз. Якщо Він такий живий і реальний для вас, як ваші власні члени родини, і навіть дорожчий, Ісус знов питає: "Чи любиш Мене всім твоїм серцем, найвищою та найдорожчою прив'язаністю твого сокровенного 'я'?"

Обережно! Не полюбить когось або щось більше, ніж Ісуса Христа. Біблія говорить, що в останні дні, перед Його поверненням, "люди будуть самолюбні, срібллюбними... більше люблять розкоші, аніж люблять Бога, вони мають вигляд благочестя, але сили його відреклися" (2 Тимофія 3:2-5). Коли ви любите себе, гроші або задоволення більше, ніж Ісуса, ви все одно можете виконувати релігійні дії, але в вас буде тільки мертва форма, а не жива сила любові, що горить у вашому серці.

В Біблії є вірші, в яких Ісус докоряє церкві, людям, які ставляться до Нього байдуже. Зображаючи наше серце як будинок, Ісус каже їм і нам: "Ось Я стою під дверима і стукаю, коли хто почує Мій голос і двері відчинить, Я до нього ввійду, і буду вечеряти з ним, і він зі Мною" (Об'явлення 3:20). Ісус відмовляється бути далекою історичною особою, якій байдужі прихожани поклоняються на словах. Ісус - жива людина, яка стоїть поруч з вами тут і зараз, стукає до дверей вашого серця. Якщо ви почуєте Його голос і відчините двері, Він ввійде і буде почуватись з вами як вдома і стане вашим найближчим другом. Чи є ваше серце оселею для Ісуса? Любите його всім своїм серцем? Всією вашою душею.

Наступний аспект любові до Господа - це любити Його всією вашою душею. Що це означає? Іноді слово "душа" може стосуватися невидимої частини людини, яка існує між смертю нашого тіла і моментом воскресіння. Але тут слово "душа", ймовірно, відноситься до наших почуттів і бажань, наших емоцій, схильності, наших страстей і захоплень. Релігія без душі, християнство без емоцій і глибоких почуттів - ушкоджені і нудні, якщо не мертві.

Деякі люди так бояться емоційності, що пригнічують справжні емоції. Але Господь хоче, щоб ми любили Його з поклонінням і трепетними почуттями, які мають наповнювати наші душі: щоб ми прагнули Його, раділи Йому, тремтіли від жаху, коли ображаємо Його, тремтіли від благоговіння у Його присутності, палали любов'ю до Господа.

В Біблії записані слова Ісуса Христа, звернені до церкви в Ефесі. Він хвалить вірних за наполегливу працю та служіння Богу, за їх правильне ставлення до вчення і відмову від лжевчителів, за міцність у складні часи і за відмову миритися з аморальністю. Міцне вчення, незламна відвага, моральна чистота - чи не здається ця церква майже ідеальною? Однак після всіх цих позитивних слів Христос каже: "Маю проти тебе те, що ти залишив свою першу любов" (Об'явлення 2:4)

Ви можете мислити розумно, діяти морально і твердо стояти вірою просто завдяки почуттю обов'язку, але все це не задовільнить Ісуса, якщо ви втратили свою першу любов до Нього. Чи любите ви Ісуса Христа з захоплюючою душею пристрастю, з восторгом, з теплим почуттям і почуттям першої любові? Любиш ти Христа всією душею?

Всім своїм розумом

Давайте дослідимо наступні виміри любові. Чи любите ви Господа всім своїм розумом? Можливо, це здається дещо дивним питанням. Яким чином мислення може мати щось спільне з любов'ю? Подумайте про це. Уявімо, що жінка каже: "Я кохаю свого чоловіка. Але я не хочу чути, що він говорить. Я не хочу знати його думки. Я не хочу обговорювати з ним будь-які питання. Мені не цікаво, що у нього на думці, але я люблю його". Її так звана "любов" є несправжньою, чи не так?

І ще гірше припускати, що можна любити Бога, не присвятивши Йому своїх думок. Ісус хоче, щоб ви любили Його своїм розумом, своїм інтелектом, своїм розумом, своїм уявленням і робили кожну думку і ідею виявом любові до Нього. Якщо ви наповнюєте свій розум вмістом дешевих книжок у м'яких обкладинках, але рідко відкриваєте Біблію; якщо ви затоплюєте свою уяву сексом, насильством і споживанням розважальної індустрії, але рідко дивитесь на оточуючу вас природу і небо над вами з роздумами про те, як прекрасний ваш Творець; якщо ви кожен вечір сідаєте перед телевізором і рідко напружуєте свій розум, читаючи християнську літературу або старанно роздумуючи над частиною Біблії, яка вас зацікавила - ви не любите Бога всім своїм розумом.

На сторінках Біблії ми знаходимо вислови людей, які любили Господа. Для них слова та думки Господа були солодшими за мед та дорожчими за золото. Вони любили зосереджувати свої думки на Господі та роздумувати про Його істини. І вони не ухилялися від серйозних роздумів над складними проблемами. А ви? Чи любите ви Бога всім своїм розумом? Чи любите ви читати Біблію та роздумувати про Бога після читання? Чи ви захоплюєтесь та вклоняєтесь перед Божою силою та мудрістю у створенні світу та управлінні ним? Чи любите ви роздумувати про Божий план вашого спасіння, план для всієї світової історії та про нове творіння? Якщо так, то вам не вистачить кількох загальних ідей. Ви захочете дізнатися якомога більше та розуміти все, наскільки ви здатні. Любов до Ісуса серцем та душею не повинна бути відокремлена від любові до Нього розумом. Багато хто з нас схильний відокремлювати емоції від інтелекту. Ми також відокремлюємо почуття від мислення. Деякі християни виражають сильні емоції під час богослужіння, але, схоже, бояться розвивати свій розум. Інші християни надають особливого значення чіткому мисленню та здоровому вченню, але, схоже, бояться всього, що пов'язане з почуттями.

Любов до Ісуса вимагає як глибоких почуттів, так і здорового мислення. Наш розум повинен бути в контактi з реальністю Господа, інакше будь-які наші почуття будуть просто поверхневим сентименталізмом. Так само наші серця та душі повинні бути збуджені нашою зустріччю з Богом, інакше наші думки будуть просто сухими, мертвими поняттями, що блукають у нашому мозку. Ісус закликає нас любити Його всією душею та всім своїм розумінням. Те, що Бог поєднав, не може бути роз'єднане.

Є ще один, останній аспект любові до Господа, який варто розглянути: чи любите ви Його всією своєю силою — всією своєю енергією та наполегливістю, рішучістю, волею та діями? Любов — це глибока внутрішня прив'язаність, як ми бачили, але вона набуває певної зовнішньої форми: спрямовувати свою енергію на все, що приносить радість Господу. Щоразу, коли Ісус питав Петра: "Чи любиш ти Мене?", а Петро відповідав "так", Ісус говорив: "Паси моїх агнців". Іншими словами: "Якщо ти мене любиш, дій відповідно! Підкоряйся Моїм наказам та виконуй ту роботу, яку Я тобі доручив".

У Біблії записані слова Ісуса Христа: "Якщо ви Мене любите, ви будете виконувати те, що Я наказую". В Євангелії від Івана, у 14-й розділі, в віршах 15 і 21 сказано: "Якщо ви Мене любите, — Мої заповіді зберігайте". Один із способів, як можна виявляти свою любов до Господа розумом, полягає в тому, щоб знаходити в Біблії Його заповіді і розмірковувати над тим, що вони означають для вашої ситуації; а потім, як тільки ви зрозумієте своїм розумом, чого від вас хоче Господь, ви покажете свою любов до Нього, спрямувавши всі свої сили на виконання того, що Він каже. Ви підкоряєтесь Його заповідям — відмовлятися від ідолів, поважати Його ім'я та поклонятися Йому, а також підкоряєтесь Його заповідям любити інших людей і ставитись до них так, як хотіли б, щоб ставилися до вас. Справжня любов до Ісуса породжує енергійні, правильні дії. Як сказав один християнин: "Чим ближче ми підходимо до серця нашого Отця, тим більш стаємо покірними Його заповідям".

Тепер, дозвольте Ісусові знову поставити перед вами питання, яке проникає у всі аспекти того, хто ви є, і розкриває найважливішу істину про вас. Спокійно, уважно і молитовно задумайтесь над Його словами: "Любиш мене?". Ваша любов ніколи не буде досконалою і повною на землі. Але чи є у вас справжня, жива і зростаюча любов до Мене в кожній частині вашого буття? Зароджується чи зростає любов до Мене у вашому серці? Чи турбує вона вашу душу? Чи світить вона у вашому розумі? Чи направляє вона ваші сили і дії?». «Чи дійсно ти любиш Мене?»